

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6347/2021
08.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Грбовић, адвокат из ..., против туженог Wiener stadtsche ADO, Београд, Филијала Нови Сад, кога заступа Зоран Божић, адвокат из ..., ради исплате накнаде из осигурања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1674/19 од 22.06.2021. године, у седници од 08.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1674/19 од 22.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1674/19 од 22.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9050/2018 од 21.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име састава захтева за исплату од 29.10.2018. године исплати износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.11.2018. године, као дана утужења, па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1674/19 од 22.06.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда, тако што се обавезује тужени да тужиоцу на име састава захтева од 29.10.2018. године за исплату накнаде из осигурања исплати износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати износ од 23.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док се захтев за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка за период од првостепеног пресуђења до извршности пресуде одбија и тако што се одбија захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете у износу од 6.000,00 динара на име накнаде трошкова за састав одштетног захтева са припадајућом законском затезном каматом. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, што би оправдавало одлучивање ради уједначавања судске праксе, а пресуда на коју се тужени позива у ревизији не указује да је реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији, као што је у овој парници.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора 6.000,00 динара, постављеним у поднеску од 19.11.2018. године, којим је снижен тужбени захтев, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У конкретној правној ситуацији изјављена ревизија није дозвољена, без обзира на чињеницу што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда у одбијајућем делу. Ово из разлога што се, како је наведено, ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**